

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Yeshua is consistently portrayed as escaping from crowds—not just hostile crowds, but friendly ones, too. Why?

The Brewing Revolution

So Jesus, perceiving that they were intending to come and take Him by force to make Him king. (John 6:15)

When Yeshua heard the people acclaiming Him as “the Prophet,” He neither confirmed nor denied the people’s acclamations. He had always tried to avoid popular messianic acclaim and crowds of that size. Herod Antipas arrested John the Immerser because he feared his large crowds might foment an insurrection. What would Antipas think of an assembly of five thousand people gathered around a colleague of John the Immerser—and only a week or so after Antipas beheaded the Immerser? The crowd’s sudden attempt to acclaim Yeshua as King made the situation politically dangerous. Tiberias was just a short distance down the coast. News of a crowd of five thousand gathering around this mysterious John-the-Immerser-like character would have certainly alarmed Herod Antipas. Antipas’ paranoia had some merit. A crowd of five thousand rallying behind a messianic leader had explosive potential in the revolutionary Galilee. Josephus the Galilean wrote, “The Galileans are conditioned for war from their infancy, and have been always very numerous; nor has the country ever been short on men of courage, or lacked a large number of them.” The revolutionary Zealot movement had grown so large and popular that Josephus considered the Zealots a fourth sect of Judaism along with the Pharisees, the Sadducees, and the Essenes. A revolt seemed inevitable. Charged with messianic and apocalyptic fervor, the Zealots prepared for war and waited only for a definitive moment to unite their various terrorist organizations together and begin the wars of Messiah. They needed only the arrival

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Yeshua wordt consequent afgeschilderd als vluchtend voor menigten - niet alleen vijandige menigten, maar ook vriendelijke. Waarom?

De op handen zijnde revolutie

Toen Jezus merkte dat ze van plan waren om Hem met geweld tot koning te maken. (Johannes 6:15)

Toen Yeshua het volk Hem hoorde toejuichen als "de Profet", bevestigde noch ontkende Hij de toejuichingen van het volk. Hij had altijd geprobeerd om populaire messiaanse bijval en menigten van die grootte te vermijden. Herodes Antipas arresteerde Johannes de Doper omdat hij vreesde dat zijn grote menigte een opstand zou kunnen ontketenen. Wat zou Antipas denken van een menigte van vijfduizend mensen die zich verzamelden rond een collega van Johannes de Doper - en dat slechts een week of zo nadat Antipas de Doper had onthoofd? De plotselinge poging van de menigte om Yeshua als Koning toe te juichen maakte de situatie politiek gevaarlijk. Tiberias was niet ver van de kust. Het nieuws van een menigte van vijfduizend die zich verzamelden rond deze mysterieuze Johannes-de-Doper-achtige figuur zou zeker Herodes Antipas hebben gealarmeerd. Antipas' paranoia had enige verdienste. Een menigte van vijfduizend die zich achter een messiaanse leider schaarde, had een explosief potentieel in het revolutionaire Galilea. Josephus de Galileeër schreef: "De Galileeërs zijn van jongs af aan klaargestoomd voor de oorlog, en zijn altijd zeer talrijk geweest; noch heeft het land ooit een tekort gehad aan mannen met moed, of ontbrak het aan een groot aantal van hen." De revolutionaire Zelotenbeweging was zo groot en populair geworden dat Josephus de Zeloten als een vierde sekte van het Judaïsme beschouwde, samen met de Farizeeën, de Sadduceeën en de Essenen. Een opstand leek onvermijdelijk. Geladen met messiaanse en apocalyptische vurigheid bereidden de Zeloten zich voor op oorlog en wachtten slechts op een definitief moment om hun verschillende terroristische organisaties te verenigen en de oorlogen van de Messias te beginnen. Zij hadden slechts de komst van

of a charismatic leader who could rally the Jewish people together—preferably a messiah. Their movement marched under the slogan, “God alone reigns over Israel!”—a message dangerously similar to the Master’s gospel message, “The reign of God is at hand!” Inevitably, people confused the two slogans, and the Zealots of the Galilee rallied behind Yeshua.

Darkness had fallen on the lakeshore. The Zealots in the crowd of five thousand began to stir up the multitude. “Perceiving that they were intending to come and take Him by force to make Him king,” Yeshua acted quickly to defuse the situation.

Immediately He made the disciples get into the boat and go ahead of Him to the other side, while He sent the crowds away. (Matthew 14:22)

Yeshua knew that the crowd teetered toward declaring Him Messiah with or without His permission. A violent insurrection seemed possible. The Master knew that, somehow, He and the disciples had to escape the multitude. He wanted to get back to the privacy of Simon Peter’s home in Capernaum, but He did not want five thousand people showing up the next day. To get the disciples out of danger, He forced them back into the boat and sent them away while He stayed behind to disperse the crowd. The disciples reluctantly boarded the boat in the darkness, carrying with them twelve baskets of bread.

“After getting into a boat, they started to cross the sea to Capernaum” (John 6:17). By this maneuver, Yeshua led the crowd to believe that He was staying behind with them on that side of the lake. He actually planned on privately rejoining the disciples in Capernaum, far away from the crowd of five thousand.

een charismatische leider nodig die het Joodse volk bijeen kon brengen - bij voorkeur een messias. Hun beweging marcheerde onder de slogan, "God alleen regeert over Israël!" - een boodschap die gevaarlijk veel leek op de boodschap van het evangelie van de Meester, "De heerschappij van God is nabij!" Onvermijdelijk verwarden de mensen de twee slogans, en de Zeloten van Galilea schaarden zich achter Yeshua.

Duisternis was gevallen op de oever van het meer. De Zeloten in de menigte van vijfduizend begonnen de menigte op te hitsen. "Toen Yeshua merkte dat zij van plan waren Hem met geweld te komen halen om Hem koning te maken," handelde hij snel om de situatie te ontmijnen.

Onmiddellijk liet Hij de discipelen in de boot stappen en Hem voorgaan naar de overkant, terwijl Hij de menigte wegstuurde. (Mattheüs 14:22)

Yeshua wist dat de menigte op het punt stond Hem tot Messias uit te roepen, met of zonder Zijn toestemming. Een gewelddadige opstand leek mogelijk. De Meester wist dat, op de een of andere manier, Hij en de discipelen moesten ontsnappen aan de menigte. Hij wilde terug naar de beslotenheid van het huis van Simon Petrus in Kapernaüm, maar Hij wilde niet dat er de volgende dag vijfduizend mensen zouden opdagen. Om de discipelen uit de gevarezone te halen, dwong Hij hen weer in de boot te stappen en stuurde hen weg, terwijl Hij achterbleef om de menigte uiteen te drijven. De discipelen gingen met tegenzin in de duisternis aan boord van de boot, met twaalf manden brood bij zich.

"Nadat zij in een boot waren gestapt, begonnen zij de zee over te steken naar Kapernaüm" (Johannes 6:17). Door dit manoeuvre, liet Yeshua de menigte geloven dat Hij met hen achterbleef aan die kant van het meer. Eigenlijk was Hij van plan om zich privé weer bij de discipelen te voegen in Kafarnaüm, ver weg van de menigte van vijfduizend.

